Inspanningen die vruchten afwerpen

Geplaatst op 19 augustus 2021

Corona heeft de aflopen anderhalf jaar veel aandacht van iedereen opgeëist. En doet dat nog steeds. Want ondanks de vaccinaties muteert het virus er lustig op los en ligt besmetting nog steeds op de loer.

Dat corona de gehele gezondheidszorg – en dus de maatschappij – raakt, blijkt ook uit berichten in kranten en vaktijdschriften. Zo las ik dat de wachttijden in de ggz hoog zijn: een op de drie ggz-patiënten wacht op passende zorg. De Nederlandse Zorgautoriteit (NZA) en Vektis hebben dat op een rij gezet en de cijfers en tabellen liegen er niet om. *De Volkskrant* heeft de problematiek in een recent artikel ook nog eens uit de doeken gedaan. In het artikel wordt gewezen op verschillende oorzaken van de wachttijden, waaronder het personeelstekort.

Het tekort aan zorgprofessionals is niet makkelijk op te lossen. Het is te hopen dat het volgende kabinet hier oog voor heeft. Mijn gedachten gaan ook uit naar de collega's in de langdurende zorg. Covid laat zich ook daar nog steeds zien. Boven op de vakantieperiode maakt dit dat er extra druk is op de dienstroosters. Met als gevolg hoge werkdruk.

In het vakblad Nursing nummer 7/8 las ik het artikel *Zorgreserve – Extra handen met open armen ontvangen*. Het gaat over het programma Nationale Zorgreserve. In het kader hiervan worden proeftuinen in zorgorganisaties georganiseerd, met subsidie van het ministerie van VWS. De proeftuinen vinden onder meer plaats in Noord-Holland, Zuid-Holland en Twente. Het doel van de Nationale Zorgreserve is om ex-verpleegkundigen als zorgreservist in te zetten wanneer de nood hoog is. Mijns inziens een mooi vindingrijk initiatief dat wellicht in de toekomst veel soelaas gaat bieden. Het Albert Schweitzer ziekenhuis is in ieder geval heel positief over de proeftuin waar het aan mee heeft gedaan.

Ook Woonzorggroep Samen uit Schagen was een van de deelnemende organisaties. Uit een artikel op de website van de Nationale Zorgreserve blijkt dat er ook hier enthousiasme is.

Kortom: de inspanningen om de werkdruk tegen te gaan middels de inzet van zorgreservisten lijken vruchten af te werpen. Ik hoop dan ook dat het niet bij een paar proeftuinen blijft, want zulke goede resultaten vragen tenslotte om uitbreiding en verduurzaming. En in tijden van Covid helpen alle kleine beetjes.

Soms word je er ook in bevestigd dat je met je (eerdere) inspanningen op het goede spoor zit. Zo'n bevestiging is in mijn geval de aankondiging van een congres over 'omgaan met complex gedrag in de ouderenzorg'. Een spreker op dit congres stelt dat onbegrepen gedrag bij ouderen niet bestaat. Ook zegt hij dat agressie, roepgedrag en onrust niet gezien moeten worden als probleemgedrag. Dat je naar de oorzaak moet zoeken, want dan vind je de oplossing.

Om (aankomende) zorgprofessionals te helpen met die zoektocht naar de oorzaken van onbegrepen gedrag hebben wij bij RVWO, samen met mboRijnland en het Friesland College, het keuzedeel 'Onbegrepen gedrag bij mensen met dementie' ontwikkeld. Veel van het onderwijs is zelfstudie en online. Je sluit het af met een toets en krijgt er een certificaat voor uitgereikt.

Soms levert ook een kleine inspanning een mooi resultaat op. Graag wil ik jullie tot slot wijzen op een instrument, de zogenaamde Zelfredzaamheidsradar. Het is een veelgebruikt instrument om zelfredzaamheidstekorten bij cliënten te ontdekken en op basis daarvan te werken aan oplossingen. Je kunt de radar super makkelijk online (samen met de cliënt) invullen. Deze radar blijkt een handige *tool* die helpt bij het opsporen van zelfredzaamheidstekorten.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®